

ЗНАЧЕННЯ ДУХОВНОГО РОЗВИТКУ У ФОРМУВАННІ СВИТОГЛЯДУ ОСОБИСТОСТІ

В'ячеслав СЕРГЕЄВ

*Волинський східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна, e-mail: vmsergeev2012@gmail.com*

Вступ. Лікувальний та реабілітаційний процес фізичної терапії має два рівні впливу: один – поверховий, тобто працює як ремісник, другий – більш глибокий, з усвідомленням природи виникнення захворювань, із входженням у таємниці людської свідомості – у фізичний і духовний компоненти людини.

Практичні поради євангелістів, які дійшли до нас із минулих тисячоліть, дають духовний напрям для розвитку особистості. «Пізнаючи себе, ви пізнаєте, що ви діти Отця Живого, але якщо ви не пізнаєте себе, ваш стан жахливий, є Світло в середині людини Світла, воно сяє на весь Світ, якщо світло не сяє, там тьма» (Єв. від Хоми: 24).

Підхід до лікування і фізичної реабілітації з позицій духовно-енергетичної системи розглядає людину як невід'ємну частину всесвіту [2]. В основу лікувально-реабілітаційної практики покладено безцінний досвід минулих поколінь у питаннях відновлення здоров'я, який не може бути ігнорований у наш час, коли питання втраченої духовності обертається трагічними наслідками сучасної дійсності [1,5].

Мета – розкриття істинної духовної сфери, яка об'єктивно існує в кожній людині і є основою розвитку не тільки окремої особистості, а й нашої Землі, і вирішує долю кожного, залежно від гармонійного чи дисгармонійного поєднання фізичної і духовної свідомості.

Методи: аналіз ситуацій під час лікування пацієнтів у реанімаційному і хірургічному відділеннях, а також під час лікування амбулаторних хворих традиційними та нетрадиційними методами.

Результати. В основу лікувально-відновної системи покладено такі три рівні лікувально-профілактичного впливу: духовний, духовно-енергетичний, фізичний.

У сучасній медицині зазвичай використовують фізичний метод відновлення, тобто лікування окремих недуг і захворювань органів, переважно незважаючи на взаємозв'язок, а також єдність з оточенням та його духовною складовою частиною [6]. Пацієнтам із домінуванням фізичного компонента свідомості більше підходять методи психосоматики і позитивної психотерапії [3].

Світогляд йогівської системи оздоровлення і відновлення втрачених функцій має неосяжні можливості завдяки використанню духовно-енергетичної системи впливу [4]. Вони поділяють людську свідомість на свідомість фізичного тіла (фізичне єго, хибне «я») і свідомість духовного тіла (духовне, істинне, божественне «я») [5]. Духовна матриця – це об'єктивно наявна складова частина людини, яка є базовим компонентом усієї свідомості людини. Ми її не можемо бачити, але вона керує кожною людиною тонкими вібраціями і постійно дає нам інформацію, як діяти в різних моментах життя. Головний інструмент сприйняття – це інтуїція і непохитна воля [4]. Отже, у реабілітаційному процесі духовна спрямованість має вирішальне значення для відновлення фізичних функцій людини.

Висновки. Духовна частина людської свідомості – це об'єктивна реальність, пов'язана з духовною енергетикою людства, природи, всесвіту. Вона є домінуютьною у питаннях відновлення фізичного здоров'я.

1. Фізична свідомість – це складова частина фізичного тіла, яка підтримує життєдіяльність особистого фізичного тіла.

2. Духовна спрямованість роботи лікаря, цілителя, фізичного терапевта, ерготерапевта, пацієнта є запорукою успіху у відновленні працездатності.

3. Психосоматичні методи та позитивна психотерапія – шлях до поєднання фізичної та духовної свідомості у фізичній реабілітації.

Ключові слова: духовність, фізична свідомість, відновлення здоров'я, фізична терапія, ерготерапія, психосоматика.

Список використаних джерел

1. Муата Э. Христианская Йога. Секретные техники / Эшби Муата ; [пер. с англ. Е. Харитоновой]. – Москва : София, 2008. – 50 с.

2. Рефлексотерапія : підруч. для лікарів-слухачів закл. (ф-тів) післядиплом. освіти : в 2 т. / [Мурашко Н. К. та ін.] ; за ред. проф. Мурашко Н. К. та проф. Морозової О. Г. – Київ : СІК ГРУП Україна, 2013. – Т. 1. – 476 с.

3. Пезешкиан Н. Психосоматика и позитивная психотерапия / Носрат Пезешкиан ; пер. с нем. Т. В. Куличенко. – Москва : Медицина, 1996. – 464 с.

4. Шивананда С. Новый взгляд на традиционную йога-терапию / Свами Шивананда. – Москва : София, 1997. – 256 с.

5. Сергеев В. М. Відродження. Книга перша. Лікування зціленням – шлях в довголіття / В. М. Сергеев. – 2-ге вид. – Луцьк : Вежа-Друк, 2018 – 92 с.

6. Сергеев В. М. Відродження. Книга друга. Джерело ефективного лікування і зцілення-шлях в довголіття / В. М. Сергеев. – Луцьк : Вежа-Друк, 2018. – 104 с.